

Het Bloemenfestival

Sommige sprookjes gaan over prinsen die strijden om het hart van een prinses. De prinses moet dan gered worden door de prins en trouwt op het eind met hem. Dit sprookje gaat niet over prinsen en ook niet over prinsessen. Dit sprookje gaat over een stoer jong meisje; Helena.

Helena wacht niet geduldig af tot ze gered wordt. Helena gaat zelf op avontuur. Ze vecht tegen gemene mannen en redt zelf de dag. Het is nu aan jou om het zelf te lezen. Om samen met Helena op avontuur te gaan. Het begint allemaal in het kleine dorp Achtergoede hoop.

Het is druk in Achtergoede hoop. De straten staan vol met mensen. Zelfs de kleinste muis zou zijn best moeten doen om van de ene kant van de straat naar de andere te komen. De meeste gebouwen zijn drie verdiepingen hoog en hebben kleine balkonnetjes. Verder hangen er kriskras gespannen waslijnen. Maar het zijn de bloemen die op de muren groeien van de gebouwen waar de bezoekers voor komen. Aan de zeldzame planten bloeien bloemen in alle kleuren van de regenboog. Deze groeien nergens anders in het land. Mensen komen van ver om hiervan te genieten en zich te laten betoveren door de geuren en kleuren van de schitterende bloemenzee.

Morgen wordt het jaarlijkse bloemenfestival gevierd.

De laatste paar dagen zijn er daarom nog meer mensen dan normaal in het dorp. De inwoners van Achtergoedehoop zijn al weken bezig met de voorbereiding van dit feest.

Helena is een meisje van zeventien jaar oud. Ze heeft bruin krullend haar, kristalblauwe ogen en lichte sproeten. Haar schoonheid ontgaat de mensen die ze voorbijloopt niet. Ze wordt vaak nagekeken. Op dit moment is Helena op weg naar de bloemenwinkel van haar vader. Daar pakt ze zo veel versiersels als ze in twee manden kan dragen en gaat dan richting het dorpsplein. Deze route loopt ze nu al zes dagen.

Helena groet iedere dorpsbewoner die ze onderweg tegenkomt. De dorpsbewoners groeten haar terug.

‘Goedendag Helena. Ben je op weg om de laatste versiersels te plaatsen?’ vraagt iemand.

‘Hallo meneer De Groot, ja dat klopt,’ antwoordt Helena.

Stilstaan is lastig in de drukte en met die grote manden. Helena en meneer De Groot hebben moeite zich staande te houden door de groepen mensen die erlangs willen.

‘Van wat ik tot nu toe heb gezien, ziet het er weer prachtig uit,’ zegt meneer De Groot.

Helena glimlacht: ‘Dank u.’

‘Je vader is zeker ook druk bezig met de laatste voorbereidingen?’ vraagt meneer De Groot verder.

‘Dat klopt,’ zegt Helena. ‘Hij is al twee weken met

niets anders bezig. En u? Gaat u morgen ook weer op het dorpsplein staan met Hugo het paard?’

‘Ja, zolang het oude dier het nog aankan. Zeg, kun jij je herinneren ooit nog op Hugo te hebben gereden? Je was echt nog maar zo groot,’ zegt meneer De Groot, terwijl hij zijn hand net boven zijn heup houdt.

‘Ja, daar herinnert mijn vader mij nog ieder jaar aan. En ook aan dat ik moest huilen toen ik op Hugo zat,’ zegt Helena met een grijns.

‘Haha... ja dat klopt,’ zegt meneer De Groot vrolijk. ‘Ik zal je niet langer ophouden. Doe de groeten aan je vader, dan zie ik jullie morgen.’

‘Zal ik doen. Tot morgen!’

Zodra Helena op het dorpsplein aankomt, gaat ze verder met het versieren van het plein. Ze hangt ...